

Sygn. akt III RC 4/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Łowiczu w Wydziale III Rodzinnym i Nieletnich

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Honorata Wójcik

Protokolant: st. sekr. sąd. Elżbieta Gołaszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 listopada 2020 roku

sprawy z powództwa D. B.

przeciwko małoletniej N. B. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową A. B. (1)

o obniżenie alimentów

1. oddała powództwo;
2. przyznaje wynagrodzenie rad. pr. T. R. w kwocie 259,20 (dwieście pięćdziesiąt dziewięć 20/100) złotych z VAT za reprezentację z urzędu powoda D. B. i należność tę nakazuje wypłacić z rachunku Skarbu Państwa;
3. przyznaje wynagrodzenie adw. A. F. w kwocie 397,80 (trzysta dziewięćdziesiąt siedem 80/100) złotych z VAT za reprezentację z urzędu pozwanej i należność tę nakazuje wypłacić z rachunku Skarbu Państwa i oddała wniosek co do kosztów w pozostałej części;
4. nie obciąża stron kosztami postępowania, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt III RC 4/20

UZASADNIENIE

Powód D. B. w pozwie skierowanym przeciwko małoletniej N. B. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową A. B. (1) wniósł o obniżenie alimentów płatnych na rzecz małoletniej z kwoty po 650 zł do kwoty po 400 zł miesięcznie. Powód podniósł, iż kwota alimentów w wysokości 650 zł jest dla niego za wysoka. Argumentował swoje powództwo tym, iż od chwili wyrokowania przez Sąd Okręgowy uległy obniżeniu jego możliwości zarobkowe w związku z tym, że jest osobą bezrobotną i ma na utrzymaniu rodzinę. Podniósł, że wstąpił w nowy związek małżeński. Ma syna A.. Wynajmuje mieszkanie. Koszty najmu to 900 zł, opłaty za prąd – 300-400 zł co dwa miesiące. Utrzymuje się z prac dorywczych. Spłaca kredyt w wysokości 500 zł miesięcznie. Jednocześnie powód wniósł o zabezpieczenie powództwa. (pозew – k. 2)

Pismem procesowym z dnia 23 stycznia 2020 r. powód wniósł o zwolnienie go z kosztów sądowych w całości z uwagi na sytuację finansową. (pismo procesowe – k. 17)

Postanowieniem z dnia 13 lutego 2020 r. Sąd zwolnił powoda z kosztów postępowania w całości. (postanowienie – k. 32)

W odpowiedzi na pozew przedstawicielka ustawowa małoletniej pozwanej – A. B. (1) podniosła, iż nie zgadza się na obniżenie alimentów. Zaznaczyła, że jej sytuacja finansowa, materialna jest trudna. Wniosła o zwolnienie jej z kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu. (odpowiedź na pozew – k. 43)

Postanowieniem z dnia 19 lutego 2020 r. Sąd zwolnił pozwaną z kosztów postępowania w całości i ustanowił dla niej pełnomocnika z urzędu. (postanowienie – k. 64)

Dnia 19 lutego 2020 r. powód wniósł o ustanowienie dla niego pełnomocnika z urzędu, podnosząc iż z uwagi na trudną sytuację finansową nie jest w stanie ponieść kosztów ustanowienia pełnomocnika z wyboru. (pismo procesowe – k. 67)

Postanowieniem z dnia 5 marca 2020 r. Sąd ustanowił dla powoda pełnomocnika z urzędu. (postanowienie – k. 77)

Pismem procesowym z dnia 28 sierpnia 2020 r. pełnomocnik strony pozwanej wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu. Pełnomocnik pozwanej zakwestionował powództwo co do zasady i co do wysokości. Zaznaczył, iż brak jest jakiegokolwiek konkretnych wskazujących na pogorszenie się stanu zdrowia powoda, pogorszenia jego sytuacji finansowej. (pismo procesowe – k. 128-131)

W toku dalszego postępowania strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie. (e-protokół rozprawy z dnia 31.08.2020 r. – k. 224, e-protokół rozprawy z dnia 21.10.2020 r. – k. 244-245, e-protokół rozprawy z dnia 24.11.2020 r. – k. 286-287)

W dniu 7 września 2020 r. pełnomocnik powoda wniósł o zabezpieczenie powództwa poprzez obniżenie alimentów z kwoty 650 zł do 500 zł miesięcznie. ((pismo procesowe – k. 231)

Postanowieniem z dnia 7 września 2020 r. Sąd oddalił wniosek o zabezpieczenie. (postanowienie wraz z uzasadnieniem – k. 232, 240-v)

Pismem procesowym z dnia 23 listopada 2020 r. pełnomocnik strony pozwanej wniósł o zasądzenie kwoty 1800 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego plus 23 % Vat oraz kwotę 138,60 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu pełnomocnika do Sądu. (pismo procesowe – k. 256-257)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

D. B. i A. B. (1) są rodzicami N. B. ur. (...) Są po rozwodzie. Nie mieszkają razem.

(dowód: okoliczności przyznane)

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 19 lutego 2019 r. w sprawie IC 1711/17 zasądzone od D. B. na rzecz N. B. alimenty w wysokości 650 zł miesięcznie, płatne do rąk matki dziecka.

(dowód: wyrok w sprawie IC 1711/17 wraz z uzasadnieniem – k. 413, 428 z załączonych akt IC 1711/17)

Wówczas (w lutym 2019 r.) małoletnia N. B. miała 3 lata. Chodziła do przedszkola. Mieszkała z matką, dziadkami macierzystymi i rodzeństwem matki. Jej utrzymanie wynosiło ok. 1200 zł. Zapadała na różne infekcje w związku z pójściem do przedszkola. Uczęszczała na kurs tańca.

(dowód: dokumenty z akt sprawy IC 1711/17)

A. B. (1) (wówczas lat 32) była bezrobotna. Planowała podjąć pracę, w miarę jej możliwości zdrowotnych. Cierpiała na powikłania po zatorze płucnym po porodzie. Mieszkała z dzieckiem u swoich rodziców. Razem z nimi mieszkało jej rodzeństwo (łącznie 7 osób). Nie ponosiła kosztów mieszkaniowych.

(dowód: dokumenty z akt sprawy IC 1711/17)

Powód D. B. miał 31 lat. Pracował z wynagrodzeniem ok. 2000 zł brutto (ok. 1464 zł netto). Mieszkał w wynajętym mieszkaniu w S. z czynszem w wysokości 650 zł miesięcznie bez opłat za media. Zabierał córkę do siebie na kilka godzin. Miał syna ze związku pozamałżeńskiego (ur. w listopadzie 2018 r.), na któregołożył dobrowolnie.

(dowód: dokumenty z akt sprawy IC 1711/17)

Obecnie N. B. ma ukończone 5 lat. Chodzi do klasy zero. Nada mieszka z matką w domu dziadków macierzystych. Koszty utrzymania pozwanej wynoszą wg. oświadczenia przedstawicielki ustawowej ok. 2000 zł. Małoletnia uczęszcza na zajęcia taneczne. Ich koszt to 100 zł miesięcznie. Przedstawicielka ustawowa chciałaby zapisać dziecko na dodatkowe lekcje z języka angielskiego. Małoletnia nie choruje przewlekle.

Przedstawicielka ustawowa małoletniej pozwanej ma 33 lata. Nadal jest osobą bezrobotną, bez stałego zatrudnienia. Podejmuje zajęcia dorywcze – przy sprzątaniu, pracach w polu. W okresie od czerwca b.r. z pracy dorywczej uzyskała dochód rzędu ok. 1000 zł miesięcznie. Otrzymuje zasiłek rodzinny w wysokości 96 zł. Leczy się reumatologicznie i hematologicznie. A. B. (1) wraz z córką mieszka u swoich rodziców. Partycypuje w kosztach utrzymania domu w wymiarze ok. 150 zł miesięcznie. Jej rodzice są rencistami. Matka, w miarę swoich możliwości, pomaga jej w opiece nad dzieckiem, by przedstawicielka ustawowa mogła podjąć zajęcia dorywcze. A. B. (1) nie może liczyć na pomoc byłego męża w zakresie opieki nad pozwaną.

(dowód: zaświadczenie lekarskie – k. 132, zaświadczenie – 133, zaświadczenie – k. 134, zeznania przedstawicielki ustawowej e-protokół rozprawy z dnia 31.08.2020 r. 00:23:29 – k. 225-v, zeznania świadka M. P. e-protokół rozprawy z dnia 21.10.2020 r. 00:04:29 – k. 244v, umowa – k. 259-261, faktura Vat – k. 262,277, 278 pokwitowanie – k. 263)

Powód ma obecnie 32 lata. W grudniu 2019 r. powód ożenił się z J. N., z którą był związany jeszcze w czasie trwania małżeństwa z A. B. (1). Powód uznał syna – A. ur. (...) ze związku z obecną żoną. Mieszka z żoną, synem A., i dzieckiem żony z poprzedniego związku w wynajętym mieszkaniu. Żona powoda nie pracuje zarobkowo. Zajmuje się dziećmi. Pierwsze dziecko obecnej żony powoda chodzi do przedszkola. Powód ma problemy zdrowotne. Leczy się na dolegliwości okolicy lędźwiowo – krzyżowej kręgosłupa w Poradni ortopedycznej, ma podwyższone enzymy wątrobowe. Z uwagi na dolegliwości kręgosłupa zrezygnował z pracy w charakterze kierowcy. Od lipca b.r. powód pracuje w H. P. Polska w Ł. z wynagrodzeniem miesięcznym 3800 zł brutto. Za okres zatrudnienia od 13 lipca 2020 r. do 31 lipca 2020 r. otrzymał wynagrodzenie netto 1834,14 zł. Wcześniej do końca lutego 2020 r. pracował w Agros (...) Ł. z dochodem 2800 zł brutto. Zaś od dnia 2 lipca 2020r. do chwili podjęcia obecnego zatrudnienia był osobą bezrobotną. W 2019 r. pracował dorywczo przy układaniu kostki brukowej, z czego zrezygnował z uwagi na ból kręgosłupa. Powód ma uprawnienia na wózki widłowe. Koszty wynajmu mieszkania wynoszą: czynsz 1 000 zł plus opłata za prąd 350 z co dwa miesiące, gaz 50 zł. Dodatkowe koszty utrzymania powoda to wyżywienie 1100 zł - na trzy osoby, chemia i środki czystości 50 zł, odzież 200 zł, kurtki na zimę 250 zł, media 110 zł, telefony 180 zł, koszty dojazdów do pracy 350 zł na miesiąc. Otrzymuje dofinansowanie do mieszkania ok. 200 zł. W styczniu 2020r. otrzymał z MOPS w Ł. świadczenie pieniężne w kwocie 300 zł na zakup posiłku lub żywności. Pracuje dodatkowo przy zbierze śliwek u brata ciotecznego. Zarobił ok. 200 zł. Z córką N. powód utrzymuje dość rzadki kontakt. Poza alimentami nie przekazuje na rzecz córki żadnych kwot, ani prezentów rzeczowych. Nie pomaga w opiece nad pozwaną.

(dowód: zaświadczenie – k. 117, dokumentacja medyczna – k. 118,120, 248, odpis skrócony aktu małżeństwa – k. 121, decyzja – k. 124, umowa najmu lokalu mieszkalnego – k. 125, zaświadczenie o zarobkach – k. 126, wyrok – k. 127, zeznania powoda e-protokół rozprawy z dnia 31.08.2020 r. 00:09:49 – k. 224v i e-protokół rozprawy z dnia 24.11.2020 r. 00:18:15 – k. 286v, odpis skrócony aktu urodzenia – k. 254, zeznania świadka A. B. (2) e-protokół rozprawy z dnia 24.11.2020 r. 00:03:41 – k. 286)

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów. Sąd uznał za wiarygodny zebrany w sprawie materiał dowodowy i oparł się na nim, dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Nie budzą wątpliwości Sądu co do wiarygodności dowody z dokumentów urzędowych i prywatnych, które nie były kwestionowane przez strony i potwierdzają przedstawiane przez nie fakty, jak również dowody z zeznań stron.

Sąd obdarzył przymiotem wiarygodności zeznania przesłuchanej w charakterze strony pozwanej przedstawicielki ustawowej małoletniego pozwanego, z uwagi na fakt iż są spójne, znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd nie dał też wiary zeznaniom powoda o pogorszeniu się jego możliwości zarobkowych. Materiał dowodowy wykazuje, że powód pracuje zarobkowo. Nie jest osobą bezrobotną. Jego uposażenie zwiększyło się. Obecnie zarabia 3800 zł brutto miesięcznie. Ma uprawnienia na wózki widłowe zatem jego możliwości zarobkowe w związku z posiadanymi uprawnieniami należy ocenił jako dobre. Pozwany powołuje się na pogorszenie stanu zdrowia i dolegliwości ortopedyczne. Niemniej jednak nie dysponuje orzeczeniem o choćby czasowej niezdolności do pracy. Sąd nie dał wiary zeznaniom powoda odnośnie konieczności spłaty zaciągniętego kredytu. Załączona do akt dokumentacja odnośnie zobowiązania kredytowego nie dotyczy powoda, ale jego żony K. N., a kredyt został zaciągnięty przed zawarciem związku małżeńskiego, zatem nie obciąża powoda.

Sąd uznał, że kserokopie dokumentów, nie potwierdzone za zgodność z oryginałem - wedle norm obowiązujących, świadczą jedynie o istnieniu ich oryginałów, kserokopie nie mogą bowiem stanowić dowodu w sprawie.

Wiarygodnością obdarzył również zeznania stron oraz świadków M. P., A. B. (2), D. B. w zakresie w jakim znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym i oparł się na nich czyniąc ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo o obniżenie alimentów na rzecz małoletniej N. B. z kwoty po 650 zł miesięcznie do kwoty po 400 zł miesięcznie nie jest zasadne należało je zatem oddalić.

W okolicznościach rozpoznawanej sprawy zastosowanie miał art. 138 k.r.o. W myśl wymienionego przepisu, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć natomiast należy zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego bądź zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji. Zgodnie bowiem z treścią art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, a wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie (art. 135 § 2 k.r.o.).

Zakres potrzeb dziecka, których zaspokajanie jest obowiązkiem rodziców, ustanawia przepis art. 96 k.r.o. W związku z powyższym, rodzice zobowiązani są zapewnić dzieciom, które nie są w stanie utrzymać się samodzielnie, zaspokojenie potrzeb w zakresie żywienia, odzieży, środków higieny oraz leczenia. Należy podkreślić, iż rodzice mogą być zwolnieni od świadczeń alimentacyjnych w stosunku do dziecka tylko wtedy, gdy dziecko posiada własny majątek, a dochody z tego majątku wystarczają na całkowite pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. We wszelkich innych wypadkach na rodzicach ciąży stanowiący obowiązek utrzymania dziecka, ograniczony tylko ich możliwościami zarobkowymi i majątkowymi.

Od chwili, kiedy ostatnio była ustalona wysokość alimentów od powoda na rzecz jego małoletniej córki, to jest od momentu wydania wyroku rozwodowego przez Sąd Okręgowy w Łodzi w dniu 19 lutego 2019 r. w sprawie I C 1711/17, upłynął 1 rok i 10 miesięcy. Sytuacja zdrowotna powoda w tym czasie pogorszyła się o tyle, że cierpi na dolegliwości kręgosłupa, lecz się w Poradni ortopedycznej. Odczuwa ból kręgosłupa, co spowodowało, że zrezygnował z pracy w charakterze kierowcy. Pomimo podnoszonych okoliczności odnośnie pogorszenia stanu zdrowia powód nie dysponuje jednak orzeczeniem lekarza odnośnie choćby czasowej niezdolności do pracy. Sytuację finansową powoda ocenić należy jako stabilną. W pierwszej kolejności zaznaczyć należy, że powód pracuje zarobkowo i zarabia 3800 zł brutto miesięcznie. Co prawda powód zrezygnował z pracy dorywczej przy układaniu kostki brukowej, niemniej jednak posiada on zatrudnienie. Dodatkowo powód ożenił się w grudniu 2019 r. co nie stanowi, wbrew ocenie strony

powodowej, o pogorszeniu się jego sytuacji majątkowej. Wspólność majątkowa małżeńska jaka powstała pomiędzy powodem a jego obecną żoną zwiększa potencjalne możliwości powoda, albowiem obowiązek utrzymania rodziny spoczywa na obojgu małżonkach wg ich sił i możliwości. Również fakt uznania syna – A. i obowiązek jego utrzymania nie jest okolicznością przesądzającą o konieczności obniżenia alimentów względem pozwanej. Jak bowiem dowodzi analiza akt przedmiotowej sprawy i sprawy rozwodowej małoletni urodził się jeszcze przed orzeczeniem rozwodu i ustaleniem obowiązku alimentacyjnego względem pozwanej przez Sąd Okręgowy. Dodatkowo powód jeszcze w okresie trwania małżeństwa z A. B. (1)łożył dobrowolnie na utrzymanie małoletniego A., zatem obowiązek utrzymania syna nie jest okolicznością nową, ani powstałą po ustaleniu alimentów względem małoletniej N. B.. Dodatkowo godzi się zauważyć, że fakt założenia nowej rodziny przez powoda i uznanie syna nie zwalnia go z obowiązku łżenia na utrzymanie pozwanej. Zdaniem Sądu ma on możliwości zaspokajania potrzeb powódki w zakreślonej przez Sąd wysokości.

Powyższe sprowadza się do wniosku, iż powód nie udowodnił takiej zmiany – pogorszenia własnej sytuacji materialnej, finansowej, która skutkowałaby zmianą obowiązku alimentacyjnego zgodnie z żądaniem pozwu. Brak uwzględnienia zmiany w sytuacji powoda sprowadza się do tego, iż D. B. nadal ma możliwości zarobkowe i majątkowe pozwalające mu uiszczać na rzecz małoletniej 650 zł miesięcznie tytułem alimentów.

Sytuacja małoletniej pozwanej od lutego 2019 r. zmieniła się o tyle, że od września 2020r. pozwana rozpoczęła obowiązkową edukację w klasie zero, co wiąże się ze wzrostem jej potrzeb. W związku z rozpoczęciem edukacji więcej środków niż było to z początkiem 2019 r. potrzeba na jej utrzymanie – zakup wyprawki szkolnej, artykułów papierniczych, opłacenie wycieczek szkolnych, składek klasowych. Więcej środków potrzeba również na zakup odzieży dla dziecka, które rośnie i potrzebuje nowej, schludnej odzieży, tak by nie odstawało pod tym względem od rówieśników. Małoletnia pozwana uczęszcza na płatne lekcje tańca. Jej matka chciałaby ją zapisać na dodatkowe lekcje z języka angielskiego w związku z tym, że dziecko ma predyspozycję do nauki tego języka. Potrzeby małoletniej i koszty utrzymania nie zmniejszyły się zatem.

Sytuacja finansowa przedstawicielki ustawowej pozwanej nie uległa zasadniczej zmianie. A. B. (1) wciąż jest osobą bezrobotną. Podejmuje zajęcia dorywcze. W okresie letnio-jesiennym z prac dorywczych osiągnęła dochód 1000 zł miesięcznie. Nadal zamieszkuje wraz z córką u swoich rodziców. Partycypuje w kosztach utrzymania domu w skali 150 zł miesięcznie. Nadal leczy się reumatologicznie i hematologicznie.

W niniejszej sprawie Sąd doszedł do wniosku, iż brak jest uzasadnienia do obniżenia alimentów płatnych od powoda D. B. na rzecz jego małoletniej córki N. B.. Wprost przeciwnie w literaturze podkreśla się, iż z biegiem lat, a zwłaszcza wskutek dorastania dziecka zwiększają się jego potrzeby i tym samym osoby zobowiązane do jego alimentacji powinny zwiększyć swój wysiłek dla zaspokojenia tych potrzeb (T. Smyczyński, Prawo rodzinne i opiekuńcze, Warszawa 2005, s. 277).

Sąd stoi na stanowisku, iż rodzice nie mogą uchylić się od obowiązku alimentacyjnego na tej podstawie, że wykonywanie tego obowiązku stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Są obowiązani podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami. W szczególnych przypadkach, gdy sytuacja dziecka tego wymaga, rodzice mają nawet obowiązek wyzbywania się posiadanego majątku, bądź jego niektórych składników, aby w ten sposób podoląć ciężącemu na nich obowiązkowi alimentacyjnemu, na przykład dla ratowania zdrowia dziecka. Podstawą oddalenia powództwa o zasądzenie alimentów może być tylko brak wszelkich możliwości po stronie zobowiązanego. Możliwości świadczenia alimentów nie ma ten, kto nie posiada majątku, nie jest, ze względu na stan zdrowia, zdolny do pracy zarobkowej i nie otrzymuje świadczeń (Komentarz do art. 128, art. 129, art. 133, art. 135 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (Dz.U.64.9.59), [w:] Z. Krzemiński, Alimenty i ojcostwo. Komentarz, Oficyna, 2008, wyd. III).

Godzi się zauważyć, że Sąd, orzekając o wysokości świadczeń alimentacyjnych, bierze pod uwagę nie tylko dochody realnie osiągnane przez zobowiązanego do świadczeń alimentacyjnych, ale także jego potencjalne możliwości zarobkowe i majątkowe, to jest dochody i majątek, jakie zobowiązany mógłby osiągnąć przy pełnym wykorzystaniu swoich kwalifikacji zawodowych, wykształcenia, doświadczenia zawodowego, uwzględniając stan zdrowia i wiek

zobowiązaniego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988, nr 4, poz. 42). Zakres obowiązku alimentacyjnego może i powinien być większy od wynikającego z faktycznych zarobków i dochodów zobowiązaniego, jeśli przy pełnym i właściwym wykorzystaniu jego sił i umiejętności jego zarobki i dochody byłyby większe, a istniejące warunki społeczno - gospodarcze i ważne przyczyny takiemu wykorzystaniu nie stoją na przeszkodzie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 1975 r., III CRN 48/75, LEX nr 7702; orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 1959 r., sygn. III CR 212/58, OSPiKA 1960, nr 2, poz. 41). Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy podnieść należy, że powód ma możliwości zarobkowe w związku z tym, że jego doświadczenie zawodowe jest dość szerokie. Ma staż pracy w charakterze kierowcy, posiada umiejętności w zakresie układania kostki brukowej, posiada uprawnienia na wózki widłowe. Powód powinien zatem tak wykorzystać swoje doczasowe doświadczenia zawodowe, by uwzględniając swój stan zdrowia i kwalifikacje podjąć zatrudnienie, które pozwoli mu zaspokoić alimenty względem córki.

Zatem uznając, iż w okolicznościach niniejszej sprawy powód winien nadal partycypować w kosztach utrzymania córki i płacić nadal na rzecz N. B. alimenty w kwocie po 650 zł miesięcznie. Dlatego też mając na względzie sytuację zarówno powoda, pozwanej, jak i jej przedstawicielki ustawowej Sąd w pkt 1 wyroku oddalił powództwo.

Wobec ustanowienia dla strony powodowej pełnomocnika z urzędu Sąd postanowił przyznać wynagrodzenie radcy prawnemu T. R. w kwocie 259,20 złotych, w tym należny podatek 23% VAT, wypłacając je z rachunku Skarbu Państwa - w oparciu o stawki wskazane w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów niepłatnej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. z 2016 r. poz. 15 z późn.zm.).

Jednocześnie z uwagi na ustanowienie dla strony pozwanej pełnomocnika z urzędu Sąd postanowił przyznać wynagrodzenie adwokatowi A. F. w kwocie 259,20 złotych, w tym należny podatek 23% VAT, powiększone o kwotę 138,60 zł tytułem zwrotu wydatków - wypłacając je z rachunku Skarbu Państwa - w oparciu o stawki wskazane w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów niepłatnej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016 r. poz. 1714 z późn.zm.).

Pełnomocnicy stron w osobach radcy prawnego T. R. i adwokata A. F. wnieśli o wypłatę wynagrodzenia za reprezentowanie stron w niniejszym postępowaniu oraz oświadczyli, że koszty te nie zostały pokryte w całości, ani w części.

Zgodnie z § 10 ust. 1 pkt 9 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów niepłatnej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu oraz zgodnie z § 10 ust. 1 pkt 9 Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów niepłatnej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu opłata w sprawach o alimenty wynosi – 60 zł. Jednocześnie zgodnie z § 10 ust. 4 obu cytowanych Rozporządzeń opłatę, o której mowa w ust. 1 pkt 9 ustala się od wartości przedmiotu sprawy, jeżeli obowiązek zwrotu kosztów obciąża osobę zobowiązaną do alimentów. W niniejszej sprawie obowiązek zwrotu kosztów obciąża Skarb Państwa wobec tego, iż strona powodowa została zwolniona z kosztów postępowania w całości (postanowienie z dnia 13 lutego 2020 r. – k. 32), zaś strona pozwana korzysta z ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 z późn. zmianami). W tej sytuacji opłata wynosi 60 zł w przypadku pełnomocników ustanowionych z urzędu dla obu ze stron.

Jednocześnie z uwagi na charakter sprawy i nakład pracy pełnomocników Sąd podwyższył należne im wynagrodzenie do kwoty 240 zł na podstawie § 4 ust. 1 i 2 w/w Rozporządzeń. Opłaty w kwocie 240 zł na rzecz każdego z pełnomocników Sąd podwyższył także o należny podatek 23 % Vat zgodnie z § 4 ust. 3 wskazanych Rozporządzeń.

Ponadto zgodnie z § 2 pkt 2 Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów niepłatnej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu Sąd

przyznał pełnomocnikowi strony pozwanej adwokatowi A. F. dodatkową kwotę 138,60 zł tytułem wydatków – tj. kosztów dojazdu oraz oddalił w pozostałym zakresie wnioszek co do zwrotu kosztów.

Sąd nie obciążył stron postępowania kosztami postępowania przejmując je w całości na rachunek Skarbu Państwa.